

Zaloba podaná na správce konkursní podstaty o zaplacení činže, splatné před vyhlášením konkursu, a za zájemné popsání předmětů vnesených do pronajatých místností jsou přípustny. — K výkladu §u 6. odst. 2. konk. ř.

Vlastníci domu, v němž měla najaty místnosti firma, na kterou uvalen byl konkurs, žalovali správce konkursní podstaty na zaplacení činže, splatné v posledním roce před jeho vyhlášením, pod exekuci na předměty do nich vnesené a navrhli zároveň zájemné jich popsání.

První soud návrhu vyhověl. Rekursní soud usnesení to, jakož i celé další řízení jako zmatečné zrušil a žalobu i návrh na povolení zájemného popsání odmítl z těchto důvodů:

Je nesporno, že žalobou domáhají se žalobci zaplacení nájemného, splatného vesměs ještě před vyhlášením konkursu.

Podle § 6. konk. ř. spory, jichž účelem jest uplatnění nebo zajištění nároky na jmění, náležející do konkursní podstaty, nesmějí po uvalení konkursu proti úpadci býti ani zahájeny, ani dále vedeny, nýbrž mají podle § 102 konk. ř. věřitelé konkursní vymáhati své pohledávky v konkursu jen dle předpisů řádu konkursního, totiž tím, že pohledávky své ke konkursu přihlásí.

Jest na bledni, že žaloba o zaplacení dlužného nájemného není žalobou ani dle druhého ani dle třetího odstavce § 6 konk. ř.

Z toho plyne, že pohledávka žalující strany nemůže býti žalována, nýbrž že má býti přihlášena ke konkursu, uvaleno na jmění úpadcovo.

Žaloba je tedy nepřipustnou, nehodící se na pořad práva a soud první stolice měl ji tedy ihned odmítnouti (§ 240, odst. 3 c. ř. s.).

Kdyby tak byl učinil, pak byl by musil nutně odmítnouti zároveň i návrh na povolení zájemného popsání.

Bylo-li však na základě nepřipustné žaloby o zaplacení činže povoleno zájemné popsání podle § 1101 obč. zák., stalo se tak proti zákonu. Nelze zde popřít, že žalobci mají podle tohoto ustanovení zákonné právo zástavní na vnesené movitosti a že toto její právo není ani konkursem dotčeno, nesmí se však přehlédnouti, že právo to žalobci nesmějí uplatňovati žalobou, nýbrž pouze na základě přihlášky ke konkursu. Odpadl-li podklad pro povolení zájemného popsání — žaloba — padá tím logicky i zájemné popsání, které bez žaloby v tomto případě jest nemyslitelným.

I bylo stížnosti jako odůvodněné vyhověno, usnesení v odpor vzaté zrušeno, to však nejenom ve výroku o povolení zájem-

ného popsání, nýbrž v celém obsahu v uvážení, že soud první stolice přehlédl, že žaloba pro nepřipustnost pořadu právního měla býti z úřední moc. odmítnuta a že k nepřipustnosti pořadu právního musí soud přihlížeti kdykoli z úřední povinnosti jako ke zmatku (§§ 240 posl. odst. a 477 č. 6 c. ř. s.). Důsledkem toho bylo jako zmatečné zrušeno nejen naříkané usnesení, nýbrž i celé další řízení vykonané na základě vadné žaloby a vysloveno odmítnutí žaloby jakož i nároku, aby bylo povoleno zájemné popsání (§§ 477 a 478, odst. 1 c. ř. s.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu odůvodniv své rozhodnutí takto:

Žalobou domáhají se žalobcové zaplacení činže, jež stala se splatnou v posledním roce před vyhlášením konkursu na žalovanou firmu, a to výslovně pod exekucí na předměty vnesené do pronajatých místností. Jde tedy o řešení otázky, zda žaloba tato jest žalobou podle §u 6. odst. 2. konk. ř., zda jedná se o spor o nárocích na oddělené uspokojení žalobců, jenž může dle tohoto ustanovení i po vyhlášení konkursu, ovšem jen proti správci konkursní podstaty, býti zahájen. Rekursní soud tuto otázku zodpověděl záporně. Leč neprávem.

Není pochybnosti, že žalobci mají zákonné zástavní právo pro svou činžovní pohledávku na předmětech vnesených do najatých místností a že jsou oprávněni žádati z těchto předmětů uspokojení své činžovní pohledávky. V tom spočívá podstata nároku na samostatné a oddělené uspokojení. Domáhají-li se žalobci zaplacení činže splatné za poslední rok před vyhlášením konkursu (§ 48 odst. 4. konk. ř.) pod exekucí na předměty do místností najatých vnesené (*invecta et illata*), uplatňují tím zároveň svůj nárok na oddělené uspokojení a jedná se tedy v tomto případě o spor podle §u 6. odst. 2. konk. ř., tudíž o spor zahájený přípustnou žalobou a nelze mluvíti ani o nepřipustnosti pořadu práva ani o zmatečnosti.

Vzhledem k této úvaze lze zároveň s vyřízením žaloby povolit zájemné popsání vnesených předmětů, to tím spíše, ježto právo na oddělené uspokojení není podle §u 11. odst. 1. konk. ř. vyhlášením konkursu dotčeno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 25. října 1921 č. j. R. I 1282/21.

R. v. z. s. Dr. J. Říha.